

Familiepolitikk

En aktiv familiepolitikk er også et aktivt psykisk helsevern

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT **6. august 2013**

Familien er et krevende sted å vokse opp i, og «av alle liv er familieliv de beste og verste», skrev Finn Skårderud i sitt essay om kunstneren Per Inge Bjørlo i fjorårets mai-utgave av Psykologtidsskriftet. Kostnadene og gevinsten med gode og dårlige familieliv skyldes ikke minst at familien er den viktigste rammen for å organisere kjærligheten. Når det går godt, bygges vår psykiske helse. Når det går dårlig, raser den sammen. Dårlige samliv koster, samlivsbrudd koster, slett foreldreskap koster. Og det koster å bygge nytt. En aktiv familiepolitikk er derfor også et aktivt psykisk helsevern.

Som når Frode Thuen sier at samlivsbrudd er et undervurdert og underprioritert samfunnsproblem (Dagsavisen 28. februar i år). Forskningen han viser til, forteller at barn som opplever samlivsbrudd, er betydelig overrepresentert på statistikken over alle slags problemer; som psykiske problemer, rusproblemer og problemer på skolen. Mer enn 15 000 barn opplevde skilsmisse i 2010. Da er ikke tallene for samboende tatt inn, slik at de faktiske tallene for berørte barn – og voksne – er enda høyere. At dette angår mange, betyr ikke nødvendigvis at det oppleves som vanlig. Ikke minst den enkelte vil kunne oppleve samlivsbrudd som dramatisk og livsomveltende.

Og det er ikke bare for barna det er vanskelig. Sissel Gran forteller om en kvinne som brøt ut av ekteskapet (Morgenbladet 31. mai). Det hadde ikke vært mangel på støtte til hennes valg. Men mange år senere forteller hun også at hun savnet at noen var parforholdets verge – i hvert fall for en stakket stund. Ingen er uenige i at et dårlig samliv kan være mer skadelig enn å gå fra hverandre. Men når hver fjerde som opplever samlivsbrudd, blir sykemeldte, ser vi at det koster både for den enkelte og for samfunnet. En klar familiepolitikk kan derfor også være en viktig investering i befolkningens psykiske helse.

Valganalytiker Svein Thore Marthinsen skriver i denne utgaven at det er noe halvveis over debattene om psykisk helse, for politikerne debatterer ikke de viktigste spørsmålene. Som hvorfor mennesker får psykiske plager, og hva kan vi gjøre for at mennesker ikke havner i helsekøene. Familievern og familiepolitikk kan være et svært godt sted å konkretisere denne debatten.

bjornar@psykologtidsskriftet.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 8, 2013, side 737

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør